

Трибуна Хлібороба

Видається з 5 березня 1932 року

№ 2 (9318) П'ЯТНИЦЯ, 12 СІЧНЯ 2018 РОКУ

● ІНТЕРВ'Ю З ПРИВОДУ

З ПЕРШИХ ВУСТ

Як малесенька дитина, що тільки-тільки спинається на ноги і робить, набиваючи гулі й синці, свої перші кроки в житті, так і Талалаївська об'єднана територіальна громада шляхом проб і помилок уже близько двох місяців із часу створення проходить початковий етап становлення. Про цей непростий період у діяльності громади розмовляємо з керівництвом селищної ради.

— Талалаївка повинна бути чутками, що в селищній раді уже є свій відділ освіти або: під крило громади перейшов територіальний центр... Хотілося б керуватися не ними, а почути інформацію з перших вуст, про що, до речі, постійно просять наші читачі.

Юрій ВЕЛИЧКО, селищний голова: — Дійсно, період у діяльності оновленої і розширеної ради переживаємо не з легких. Все нове для нас, часто доводиться питатися дороги. Ну, вивчали ми досвід раніше створеної Парафіївської громади, іздили в інші регіони, то й що? В кожного свій підхід — їм наші методи й умови не властиві, нам — їхні.

Тетяна МИХАЙЛЮК, секретар селищної ради: — Плюс законодавство далеко не все розтлумачує, як діяти і що за чим робити. Підзаконних актів, які б це прописували, на сьогодні ще просто немає. Через те й доводиться вивіряти кожен крок. З початку створення ОТГ провели три сесії, сьогодні буде четверта, два засідання виконкому, прийнято бюджет на 2018-й рік, вводяться до апарату ради нові посади і конкретні виконавці, вирішуються реорганізаційні питання.

Юрій ВЕЛИЧКО: — Що, отже, на нинішній день являє собою організаційна структура селищної ради? Першим

після виборів і утворення старостинських округів на місцях, які очолюють в. о. старост, колишні сільські голови, сформований фінансовий відділ на чолі із досвідченим фінансистом С. О. Циганенко. Крім неї, у відділі працюють ще два також досвідчені спеціалісти. Значно зросли обсяги робіт у відділі ЖКГ та земельних ресурсів (начальник Ф. П. Кашка, спеціаліст Г. В. Бойко). У підмогу секретареві залучено спеціаліста загального відділу, який, здебільшого, займається роботою з кадрами та деякими юридичними питаннями. Тепер щодо запитання про соціальну службу і відділ освіти. Дійсно, частину працівників територіального центру (18 чол.) переведено під юрисдикцію селищної ради і на цій основі створено відділ по наданню соціальних послуг населенню громади (начальник Т. М. Дитюк). Характер роботи працівників цього відділу не змінився — вони як обслуговували закріплених за ними громадян у населених пунктах ОТГ, так і продовжуватимуть це робити. З 10 січня розпочав роботу відділ освіти, молоді й спорту та культури (начальник О. П. Пліута). В ньому, крім начальника, працює поки що один спеціаліст.

— Сама розширена назва відділу передбачає, певно, й нові посади фахівців по решті напрямків роботи?

Юрій ВЕЛИЧКО: — Сьогодні говорити про це зарано. Зараз на часі не допустити збоїв у роботі навчальних закладів.

Тетяна МИХАЙЛЮК, Олег В'ЯЛИЙ, юрисконсульт селищної ради: — Прийняти у свої пенати посеред навчального року таке господарство — справа клопітлива. Школи, дитсадки, клубні установи наших сіл тепер відходять до селищної ради. Одне діло закласти статті в бюджеті для їх фінансування, що вже зроблено і прописано в рішенні, інше — провести інвентаризацію, передачу їх із комунальної власності району до селищної. Нині цим предметно займаємося.

Юрій ВЕЛИЧКО: — Кілька днів як придбали новий шкільний автобус для підвезення учнів з навколишніх сіл до Красноколядинської школи. Допоміг народний депутат Валерій Давиденко, котрий посприяв у виділенні субвенції з держбюджету, плюс додали певну суму коштів із селищного бюджету. Хоч і обійшовся автобус в 1,7 млн грн., але нам він конче потрібний.

— Пролийте світло на розмови про Староталалаївську школу. Що з нею не так?

Юрій ВЕЛИЧКО: — Після відомої реорганізації вона стала філією Талалаївської школи. Оскільки селищна рада з утворенням ОТГ бере на фінансування Талалаївську школу, то, здавалося б, має фінансувати і її філію. Однак таку постановку питання закон заперечує, мотивуючи тим, що Староталалаївська сільрада з її на-

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

селеними пунктами не стала частиною об'єднаної громади і використання будь-яких фінансів із бюджету ОТГ на забезпечення діяльності цієї філії розцінюється не інакше як нецільове використання коштів. Тобто, протизаконне. У вівторок були обопільні, за участю депутатів районної і селищної рад, а також Староталалаївського сільського голови В. П. Покришки, попередні слухання, намічено конкретні шляхи вирішення ситуації, які будуть розглянуті на сьогоднішній сесії селищної ради і знайдуть відображення в її рішенні.

Взагалі, в нас попереду ще роботи та роботи. Ми тільки на початку шляху, робимо перші кроки, і іншого нам не відпущено. Якщо вже почали, то треба йти далі.

— Спасибі за роз'яснення.

Розмову вів Михайло ОНИЩЕНКО.

УКРАЇНЦІ дуже люблять свята, навіть Новий рік ми відзначаємо двічі. У ніч з 13 на 14 січня до нас знову приходять Новий рік, тобто Старий Новий рік. Це унікальне свято виникло після зміни літочислення. Святкування Старого Нового року почалося в 1918 році, коли замість юліанського календаря був введений григоріанський, і в наше життя увійшло поняття «старого» і «нового» стилі. Незважаючи на те, що Старий Новий рік не є офіційним святом, багато хто з нас любить і шанує цей день, особливо за те, що воно супроводжується звичаями, обрядами та ритуалами.

Таким чином, якщо в ніч на 1 січня вам не вистачило веселощів і забав, ви можете відзначити свято ще раз. До речі, для багатьох віруючих людей Старий Новий рік є більш яскравим святом, ніж звичайний Новий рік, оскільки пишні застілля дозволені

виключно після закінчення Різдвяного посту.

13 січня ми чекаємо на щедрувальників, а ледь зверне з опівночі на 14-те, починають до хати стукати засівальники. І то добра прикмета, коли в хаті засіють зерном «На щастя, на здоров'я, на новий рік...»

Справжню радість дарували людям і колядники — учні та викладачі дитячої школи мистецтв, колядуючи працівникам державних установ. Колядки у професійному виконанні звучать особливо, це справді — нова радість. Бо як не проймешся гордістю за ці маленькі таланти, які вже такі впевнені на сцені!

На фото Олександри ГОСТРОЇ: колядують учні школи мистецтв.

ПРЯМИЙ ТЕЛЕФОН

У вівторок, 16 січня, з 10 до 12-ї години на прямому телефонному зв'язку з населеним районом — голова районної державної адміністрації **Анатолій Петрович ДУПА**.
Пряма лінія за тел. 2-15-47.

На роботу в Талалаївський РЕМ потрібні: ОПЕРАТОР ЕОМ, ТЕХНІК, ВОДІЙ автотранспорту, ЕЛЕКТРОМОНТЕРИ.
Довідки за телефоном: 2-13-15.

СТОВ АГРОФІРМА «ГОРИЗОНТ»

с. Липове

запрошує на роботу

водіїв автотранспортних засобів,
оператора молокопроводу,
сторожів.

За додатковою інформацією звертатись
за тел. 067-756-42-73, 095-507-98-34.

13 СІЧНЯ

в і д н а ч а є
с в і й ювілей
наш шанований колега — майстер асфальтного заводу філії Срібнянського райавтодору **Василь Семенович СУВОРОВ**. Все своє трудове життя Василь Семенович присвятив улюбленій професії. Ми раді привітати Вас із ювілеєм. Ми висловлюємо Вам свою подяку за бойовий робочий настрій і

СЕРДЕЧНІ ВІТАННЯ

вміння співпрацювати у команді. З Вами завжди легко і приємно працювати.

Що потрібно чоловікові в житті? Звичайно, любов, повага і домашній затишок! У Вас все це вже є, але ми щиро хочемо, щоб Ви пронесли це безцінне добро через весь свій життєвий шлях, зберігши віру в лю-

дей, прагнення завжди приходити на допомогу

і підтримувати в тяжкі хвилини. Бажаємо Вам завжди залишатися справжнім чоловіком, вірним другом і наставником, відмінним співорозмовником і просто гарною людиною!

З повагою ПРАЦІВНИКИ асфальтного заводу.

ПОГОДА

	Субота 13.01	Неділя 14.01	Понеділок 15.01	Вівторок 16.01	Середа 17.01	Четвер 18.01	П'ятниця 19.01
Хмарність, опади	☾ ☀	☾ ☀	☁ ☀	☁ ☀	☁ ☀	☁ ☀	☁ ☀
Температура повітря, °С	-8 -5	-9 -5	-12 -5	-11 -6	-8 -3	-5 -2	-4 -2
Фаза Місяця	☾	☾	☾	☾	☾	☾	☾
	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць

За даними <http://sinoptik.ua>

продам паливні БРИКЕТИ та ГРАНУЛИ (пілети) з лушпиння соняшнику. Використовуються як альтернативний вугілля та дровам вид палива (для камінів, котлів, печей, промисловості). Відмінно і довго горить, майже не залишається попелу. Упакований в мішки по 40–45 кг і біг беги по 1–1,1 т.

Продам ОЛІЮ та МАКУХУ із соняшнику
Самовивіз: вул. Кобзаря, 1, смт Криве Озеро, Миколаївська обл. **Можлива доставка** при замовленні від 22 т. Тел.: 050-358-08-13 (Андрій Петрович), Email: apsh@oliyatorg.ua

АКТУАЛЬНО

ПЛАТІЖКИ ЗА ГАЗ І СУМИ В НИХ

Багатьох споживачів шокували суми до сплати в отриманих у грудні платіжних повідомленнях. Не кожен розумів скільки доведеться платити за спожитий газ. Зробити деякі роз'яснення з цього приводу та про зміну строків зняття показників лічильника попросила розповісти старшого інженера Талалаївської дільниці Прилуцького відділення ПАТ «Чернігівгаз» Анатолія СУХОЛОВСЬКОГО.

— 3 листопада минулого року ці строки даещо змінилися. Відтепер контролери розпочинають свою роботу не в кінці місяця, як було раніше, а з 15-го числа і працюють, поки не обійдуть усіх споживачів. Але ситуації бувають різні: когось на даний час немає вдома, хтось не хоче пускати в дім. Якщо у робочий час контролери не зняли показники лічильника, то абонент може звернутися до диспетчера і повідомити, у який час можна зняти

показники. Телефон диспетчерської служби 2-14-75.

Якщо ж показники вчасно не надані споживачем, тоді доводиться робити перерахування авансовим розрахунком. Це означає, що нарахування за спожитий газ проводиться за споживачу індивідуально — береться середнє споживання газу в опалювальний період за попередній рік. Тим, хто сумнівається в правильності розрахунків, раджу самостійно передавати показники

лічильника з 1 по 5 число наступного місяця.

Можна реєструватися на сайті 104.ua. Або передавати на контакт-центр телефоном (номер є у платіжках) чи SMS-повідомленням.

Якщо кубу газу, вказаного у платіжці, насправді не спожиті, тоді проводиться коригування показників і сум заборгованості.

Користувачам субсидій та і всім споживачам газу важливо пам'ятати, що передані вами чи записані контролером показники лічильника, протягом опалювального періоду коригуються. Нехай вас не лякають суми в платіжках. Якщо сумніваєтесь у їх правильності, платіть за фактично використані куби.

Віра КЛИМОВА.

НОВІ СОЦІАЛЬНІ НОРМИ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ

З 1 січня поточного року набула чинності нова норма постанови Кабміну України № 409 від 6 серпня 2014 року «Про встановлення державних соціальних стандартів у сфері житлово-комунального обслуговування». Зокрема, зменшені соціальні норми на електроенергію, а це означає, що отримувачам субсидій доведеться платити за послугу більше, якщо буде перевищення норми споживання.

Нові соціальні норми на електроенергію від 1 січня 2018 року:

- у житлових приміщеннях, не обладнаних стаціонарними електроплитами, за відсутності централізованого постачання гарячої води та газових водонагрівальних приладів — 100 кВт-год на місяць на сім'ю (домогосподарство) з однієї особи і додатково 30 кВт-год на місяць на кожного іншого члена сім'ї, але не більш як 220 кВт-год на місяць;

- у селах і селищах міського типу для громадян, яким відповідно до законодавства

державна забезпечує безоплатне освітлення житла — 30 кВт-год на місяць на одну особу;

- у житлових приміщеннях (будинках), крім тих, що вищезазначені — 70 кВт-год на сім'ю (домогосподарство) з однієї особи і додатково 30 кВт-год на місяць на кожного іншого члена сім'ї, але не більш як 190 кВт-год на місяць.

Галина ФЕДЮК, начальник відділу допомог, соціальних компенсацій та соціалісту громадян, постраждалих внаслідок ЧК.

● ЖАХ!

НЕ ВОВКИ СТРАШНІ, А ЛЮДИ...

84-ЛІТНЮ бабу Дашу, Дарину Миколаївну ГАНЖУ із с. Шевченкове (на фото) обкрадають по кілька разів на рік. Останній візит грабіжників був передноворічний. У ніч із 29 на 30 грудня їй, сонній, на власній печі, накинули на голову ганчірку і стали вимагати гроші. Старенька вже навчена, як себе вести в таких випадках: не голосила, не ойкала, пообіцяла лежати тихо. Злодії виявилися напроцуд «чемними», навіть водички бабці подали, бо в тієї, сердешної, пересихало в горлі і просила: «Може я вже останні минутки доживаю, дайте водички...» Подавали, змилостивилися...

Забрали, налаштовані на смерть кілька тисяч гривень, мобілку, курточку, гамаші, 5 літрів олії, півбаночки кави, пряники і льодяники, дві пачечки фруктового желе і ще всяку дрібноту...

Телефоном зв'язалася із сестрою милосердя Альбіною БУГАЙ, яка її обслуговує і є справді для старенької найріднішою людиною, адже баба Даша одна, як стеблиночка, у цьому світі. «Старенька вкрай розгублена, — розказує вона, — я їй подарувала свою стареньку мобілку, адже ми живемо в різних селах і мені так простіше тримати із нею зв'язок. Набрала, а вона „поза зоною“, щось аж у серці тьохнуло. Приїжджаю, а старенька вся тремтить,

у хаті страшний безлад, розказує мені, що вночі було. Я викликала поліцію, приїжджали. Вони кожного разу, як тільки бабу пограбують, приїжджають, та на тому все й кінається. Волосся дибом стає, коли слухаєш про її горе. Вона, мабуть, забула замкнути хату увечері, як ходила до іти козу, а їм і світло не завадило. Схоже, що вибирали те, що було їм треба — курточку, гамаші. Мабуть, хтось носить, не інакше. Тьотя Даша дуже за курточкою жалкує, вона вперше таку, що до душі, років три тому купила. Чорті, нелюді! До самотніх людей із гостинцями ідуть у пазниці, а вони...»

Я знаю бабу Дашу із дитячих літ, бо родом із сусіднього села, одного (колись) радгоспу. Колись про неї, як ветерана, дитину війни, писала у нашій газеті. Запам'яталися її слова «У війну люди в хатах не замикалися, а тепер наче і тіні своєї боїшся — такі люди страшні стали».

Живе Дарія Миколаївна самотньо обіч шляху Харкове — Новоселівка. Колись тут було невеличке село з фермою, майже навпроти її хати, з магазинчиком, тепер від села лишилося сім жилих хат, розкиданих по різних пагорбах. Її хата найстаріша серед них, та баба Даша пам'ятає все до дета-

лей, як її батьки будували ще до війни: «Переселилися ми сюди з хутора на зиму 1940-го, бо тут колгосп був. Із двох кімнат у хаті одну лише помазали, дах тато зробив із соломки так, щоб хоч якось перезимувати. Думав, що влітку, після жив, хорошою соломою перекриє. А тут війна. На Петра його і призвали. Його душа підказувала, що не вернеться. Я і досі помню як казав нам, дітям і мамі, що одну війну пройшов, а цю вже не здує. Йому минав тоді 41 рік. У мене ще були старша сестра Маруся із 1926-го, брат Іван із 1928-го і Пидочка з 1938-го. Загинув тато у 1943-му, похований у братській могилі в Карацєвському районі Орловської області. Я все життя ці документи бережу. Мене, як дитину війни, в сільраді чествують тепер у День Перемоги, бо ветеранів уже немає, та і ми, діти війни, уже відходимо. А в 1948 до нас друге горе прийшло, заболіла наша Маруся, вона така була розумна, 4 класи із зростою похвальною закінчила. Померла, бідненька. Брат женився і виїхав з жінкою у Горловку, Ліда теж заміж пішла з дому, а я осталася із мамою. Не дав мені Бог ні пари, ні дітей... Як війна на сході почалася, відтоді і про брата нічого не знаю».

Життя її минало все в ланці влітку та на фермі взимку. Дуже любила працю на землі, господарство,

бажаю, щоб, як сад, цвіла і поряд щоб завжди була!

З повагою і любов'ю ЧОЛОВІК, донецьки ТАНЮШКА і ЯНУСЬКА.

ЦИМИ днями святкує ювілей наша дорога донечка і сестра Алла Олексіївна КЕРЕСИНСЬКА із Плугатаря. Ми щиро з днем народження вітаємо Тебе в цей світлий і святковий день. Сміється сонце й небеса сіяють, а вітерець співає Тобі пісню. Нехай Тебе заколисують зорі, а рано-вранці збудить пташок спів, хай

СЕРДЕЧНІ ВІТАННЯ

щастя буде — як краплин у морі, а радості — як в полі колосків!

З повагою ТАТО, МАМА, БРАТ із сім'єю.

9 СІЧНЯ відзначила свій ювілей наша дорога невісточка, друга наша донечка Ніна Вячеславівна КАЧУРА з Ромнів. Вітаємо Тебе, любля, і шлемо свої щирі вітання. Сьогодні янголи Тебе вітають, шлють благословення на літа, хай радість у житті не оминає, іскриться молодим вином Твої літа. Нехай веселкою простелиться дорога, хай в'ється, в'ється чарівний клубок. Бажань, усмішок, щастя до порога! І доля піднесе хай до зірок!

СВЕКІР, СВЕКРУХА, ІННА з сім'єю із ПОНІР.

ЯКРАЗ на Різдво народився наш дорогий син і внучок Владислав Іванович ПАВЛИШ із Липового. Три десятки вже є за плечима, ювілей ще маленький — та все ж. Ми вітаємо Тебе, лю-

бий сину, і здоров'ячка зичим без меж! Щоб чудовим таким залишався і щоб зважував кожний свій крок, щоб Тобою весь рід наш пишався як пишався зараз синок! Щоб удача Тебе не лишала, щоб щастило і всюди, й завжди, Матір Божа щоб оберігала, одним словом — живи і світи!

МАМА і БАБУСЯ.

У ДЕНЬ Різдва Христового відзначив своє 30-річчя коханий чоловік та найкращий тато Владислав Іванович ПАВЛИШ із Липового.

Наш любий тато, чоловік, ось знов Ти старшим став на рік. А зна-

чить ще на рік мудрішим і розумнішим, цікавішим. Ми Тебе любимо, поважаємо, здоров'я й радості бажам. Нехай Твої всі мрії, плани найшвидше дійсністю вже стануть.

З любов'ю й повагою дружина РИТА, дочки ВЛАДИСЛАВА та ВІКТОРІЯ.

ВІД усієї душі вітаю дорогого хрещеника Ігоря КОЗИНЦЯ з Болотниці із ювілейним днем народження, який завітає до нього 14 січня. Хочу побажати Тобі успіху, приємних сюрпризів та барвистих днів. Нехай Твоє життя буде цікавим і чарівним, а для смутку і печалі в ньому щоб не залишилося місця. А ще бажано Тобі легкості у прийнятті рішень, стійкості перед життєвими негараздами, мужності протягом усього життєвого шляху і мудрості на кожен день. Будь щасливий і даруй щастя іншим.

З любов'ю хрещена НАТАША з Носівки.

семи вітрах і на трьох дорогах, які ведуть у Срібнянський район і Роменський Сумської області.

— Але ж не в іншу країну! — це вже я обурююся. І місцевий «бомонд», який носите або за пляшку зажежено куртку баби Даші і допиватиме її каву, чогось думаю, не велика складність знайти у Локні, Дубині, Васюковому (сусідні села інших районів), звичайно ж при бажанні. Навіть по вкраденому телефону, який не вимкнули у перший день після пограбування...

І їм радять іти в будинок престарілих. Зважитися літній жінці-трудівниці на такий крок дуже важко. Як же вона рідну хату залишить? І хто захистить усе життя беззахисну бабу Дашу? До чого ж дожилися ми, люди?!

Олександра ГОСТРА.

ВІЙСЬКО

НА ПРИЗОВНУ ДІЛЬНИЦЮ

На підставі Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» із 2 січня по 30 березня проводиться перевірка приписки до призовної дільниці Срібнянського об'єднаного районного військового комісаріату юнаків Талалаївського району 2001 року народження. Явці на приписку підлягають всі юнаки, які народилися у період із 1 січня 2001 р. по 31 грудня 2001 р. включно, котрі постійно або тимчасово проживають на території Талалаївського району, а також старших років народження, які не пройшли приписку раніше.

Усі громадяни, яким належить пройти приписку до призовної дільниці, зобов'язані прибути за викликом військового комісара Срібнянського об'єднаного районного військового комісаріату у вказаний для них час, маючи при собі документи, що вказані в особистих повістках.

Громадяни, які не отримали особистих повісток, до 31.01.2018 року зобов'язані прибути до Срібнянського ОРВК, маючи при собі документи, які засвідчують особу (свідчення про народження чи паспорт).

На підставі Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» керівники підприємств, установ, організацій та навчальних закладів зобов'язані направити громадян, котрим необхідно пройти приписку до Срібнянського ОРВК та забезпечити їх своєчасну явку.

Сергій ДИТЮК, військовий комісар Срібнянського ОРВК, майор.

РАНКОВОЇ пори весняної днини приїхав я з Чернігова в Київ. Повзуча підземна молодтарка Київського метро своїм трамплінчатим конвеєром тягла нас, людей, немов прихитлі мовчазні снопи, вгору до станції «Арсенальна».

Раптом з паралельного ескалатора я почув: «Привіт, земляче!» Стрепенувся радісно-здивовано, миттю перелетів поглядом на той голос і побачив молодшого на якихось кілька років мого земляка, колишнього учня Талалаївської школи Волододу Мироненка. Відразу перед очима постали наші вулиці Пролетарська та Кірова, школа, де ми навчалися, спортивні й танцювальні майданчики, одношкілники, наш талалаївський перон, з якого ми поїхали й завжди хочемо приїхати туди. Там, у Київському метро, голосно перегукнулись: «До зустрічі!»

Вдруге, як ми побачились у Києві, він проводжав мене по вулиці гетьмана Мазепи до вулиці Суворова, на якій я мав віддати письменника Анатолія Дімарова. А Володимир сказав, що та вулиця неподалік від Київського Палацу дітей та юнацтва, де він працює. Ми йшли саме тоді, як розцвіли каштани над асфальтом, як радісно виривались розкішні бузки з квадратиків землі.

Згадували наше шкільне життя, вчителів, друзів. Він мені без якогось там хизування й апломбу, ніби між іншим кинув: «Я в Талалаївській бібліотеці, як навчався в школі, всі книги перечитав». Потім, спостерігши мій здивований погляд, для делікатної поправки додав: «Ну, якщо й не всі, то відсотків вісімдесят-дев'яносто точно». І до мене: «Ти теж перечитав? Тобі й Бог велів, бо навчався на вчителя, на журналіста, дружиш з літературою». Я щось намагався відповісти, але не дуже спромігся на ясну відповідь. Стало соромно, що я небагато разів заходив до бібліотеки і так, як Володимир, сказати не можу. А він мене й не примушував до цього.

Тим часом перед очима постали картини, спливали, як сонячні крапельки на долоні, шкільні будні тодішніх шістдесятних...

Справді ж, Володимир був завсідником бібліотеки, це можуть пригадати й колишні його вчителі, самі хранителі книжкових абонементів, його однокласники. Буквально поїдав фантастику Беляєва, Бредбері, Воннегута, детективи, класику і штурмував море технічної літератури. Приладнювався до книг, чи вони до нього, і вдома, й на перервах у школі, й навіть, порушуючи

правила та розпорядок — на уроках. Учителі підловлювали його, веліли переказувати щойно викладений зміст предмету — й він відповідав на все бездоганно. Директор школи навіть про це його «вільнодумство» говорив у своєму виступі по районному радіо. Ніби й критикував за це, але й хвалив, що гарно навчається хлопець.

Перед самим початком випускного року Володимир зламав ногу і був змушений половину пропустити, але старався наздогнати однокласників по навчанню й до випускного дійшов, маючи переважно п'ятірки в атестаті. Глибокі знання виявив з усіх предметів, а найбільше знову і знову його притягу-

НАШІ ЗЕМЛЯКИ

досягті їхніх вершин. З усім треба упоратися. Підвищити швидкість приймання азбуки Морзе — так, навчитись із заплученими очима працювати на клавіатурі телеграфного апарата — й це можна. Тому й нині на клавіатурі комп'ютера не боїться працювати над усяким друком.

Далі, навчаючись у Київському політехнічному інституті, працюючи на різних посадах, залюбки займався радіоаматорством, складав саморобні радіопередавачі, що є одночасно й приймачами, проводив радіозв'язок уже з радіоаматорами всього світу англійською мовою та азбукою Морзе. Як він казав тим мені — підвісив антену і вийшов на зв'язок, ніби на

кий радіозавод». Спочатку просто конструктором, потім фахівцем третьої, другої, першої категорій, провідним спеціалістом, начальником бюро. Тут також багато часу доводилось приділяти роботі різноманітної апаратури та обладнання, їх удосконаленню, впровадженню у виробництво й супроводу самого виробництва. Цікава, перспективна, захоплююча робота. Авторитет мав високий, світила вже й заслужена гарна пенсія, а завод візьми та й репни. Біль та досада не мала. І не так за свою майбутню працю, як за цей банкрутно-економічний колапс у країні.

А рукам золотим та мислячим мізкам робота знай-

електронних приладів.

А сам Володимир Іванович нагороджений багатьма грамотами — Міністерства освіти України, Київського товариства винахідників і раціоналізаторів, Українського державного центру поза-шкільної освіти, Київського міського управління освіти та іншими. Одержав звання відмінника освіти України. Обраний головою методичного об'єднання гуртків з радіоелектронного конструювання міста Києва. Має ряд заохочень від адміністрації Палацу. Володимир Іванович спрямовує діяльність педагогів, які проводять роботу в гуртках лабораторії. Гуртки «Юний конструктор» та «Майстер-конструктор» веде

ВІД ТАЛАЛАЇВСЬКИХ ТОПОЛЬ ДО КИЇВСЬКИХ КАШТАНІВ

вала радіосправа, філігранна електроніка. Скільки вже книг-порад, різних довідників перечитав, щоб змайструвати якісь радіоприлади.

Не забудеться, мабуть, ніколи, як ще у п'ятому класі вийшов на зв'язок зі світом — склав і налаштував детекторного радіоприймача. А у випускному, десятому, подарував рідній школі більш удосконалений, уже на радіоелектронних лампах, супергетеродинамний радіоприймач. Він демонструвався тут на шкільній виставці. Хтось зробив щось подібне? Та він один на школу, на район. Згадує, як його напоумлювала в усьому вчителька фізики Марія Давидівна Рак. А він старанно й наполегливо вдосконалював себе. І рукам, і голові робота була.

А взагалі, як зізнається, ота азбука Морзе скрізь супроводжувала його, ставала ніби червоною ниткою його життя, його входження у трудову біографію і у творення самої біографії.

Після школи душа покликала до столиці. Не встиг вступити до вузу, став будівельником. І знаходив час, щоб ходити в радіоклуб ДТСААФ, щоб далі навчатись улюбленої справи, проводити зв'язки на радіостанції, вдосконалюватись в азбуці Морзе.

І армію треба було відслужити. Показово, згадує Володимир, що тоді дуже почесно було носити погони захисника Вітчизни. Потрапив до військ зв'язку, оскільки був уже фахівцем цієї справи. Трохи повчили його — став підтримувати зв'язок із Ленінградом та Москвою. А там працювали дуже кваліфіковані зв'язківці, йому треба було старатися, щоб

якесь звичайнісіньке, просте заняття, чи то, може, хотів вивірити, як я розбираюсь у його хобі і як поціновую його роботу. Досяг у цьому багато. Має свою радіостанцію вищої категорії. Може говорити зі світом і отією абеткою, що співає «веселим дискантом», і мікрофоном українською, англійською та російською мовами. Має сотні дипломів, зароблених багатьма годинами роботи у вітчизняному й зарубіжному ефірі.

І ось від далеких наших талалаївських тополь підходимо до київських каштанів, де над берегом Дніпра постав Київський Палац дітей та юнацтва. Тут у нього основна робота. Коли я ото почув, що Володимир Іванович працює у Київському Палаці дітей та юнацтва, то спершу подумав, що він веде там гурток, чогось трохи навчає — та й усе. А потім, крок за кроком, знайомлячись із цим Палацом, переконувався в тому, яка відповідальна, суспільно корисна його робота з дітьми, з новими й новими пагонами підрастаючого покоління.

А звідки прийшов сюди Володимир? Із величезного багатотисячного Дарницького об'єднання «Київський радіозавод». За плечима був провідний і в столиці, і в усій Україні (а раніше і в Союзі) Київський політехнічний інститут. Перша посада після його закінчення — в конструкторсько-технологічному бюро дослідного заводу. Став тут головою ради молодих спеціалістів заводу, членом спілки винахідників та раціоналізаторів України. Набривався виробничого досвіду роботи. Потім іще 19 років віддав гіганту радіотехнічної індустрії — виробничому об'єднанню «Дарниць-

детська. Так і випурхнув «із царства на бал», із царства заводської праці в царство цього Палацу. Та який там бал? Обирали його сюди з прискіпливими вимогами, і трудитися тут треба так, щоб бачити реальну віддачу. Посаду запропонували, як сказав нам славний філософ Григорій Сковорода, «сродною» — завідувачем радіотехнічної лабораторії.

Володимир Іванович розповідав мені про свою радіотехнічну лабораторію. Тут не тільки мають справу з найскладнішими електронними схемами та приладами, але й навчаються їх вільно читати, самостійно розробляти, конструювати радіо- та електронну апаратуру. Саме у цьому відділі виходять на зв'язок із будь-якою країною світу, володіючи міжнародними аматорськими секретами, іноземними мовами.

Така його робота. Після тієї зустрічі ми підтримуємо тисний зв'язок. Невдамо я йому зателефонував по мобільному (було це в неділю). Запитав де він є.

— На роботі.

— Так вихідний день сьогодні.

— Готуємось до виставки робіт обдарованих дітей України.

Звичайно ж, запитав Володимира Івановича, чи братимуть участь у цій виставці його вихованці.

— Мої діти скрізь є. Інакше для чого працювати...

Так і сказав.

Другого дня я довідався, що за виставку і учні, і керівники відзначені міністерськими грамотами. Вихованець його гуртка Денис Сочбук два останні роки підрав виборює звання чемпіона України з конструювання радіо-

сам особисто. Так би мовити, керує і показує особистий приклад у роботі.

При черговій зустрічі Володимир Іванович сповістив мені ще таку новину — вони разом з Іваном Михайловичем Забіякою створили в Інтернеті сайт Талалаївського району міжнародного товариства «Чернігівське земляцтво» в місті Києві (www.talzem.at.ua).

Мій земляк Володимир, комунікабельний, привітний, завжди готовий на розмову і на стрічу, може відмовити у спілкуванні й мобількою, й наживо тільки тоді, як веде заняття з дітьми чи перебуває на нараді, або коли навколо багато гамірного люду — в гудливий маршрутці чи на ескалаторі метро (де нам сам Господь призначив побачення). Ми обоє — члени Чернігівського земляцтва у Києві, беремо активну участь у його різноманітних заходах.

Ось що він сказав на своїй інтернетівській сторінці Талалаївського сайту Чернігівського земляцтва про себе, про мене, про звичайне людське єднання: «Земляцтво в моєму уявленні — річ важлива. Тут можемо отримати інформацію про земляків, їхнє життя, діяльність. Можна зустрітись, побачитись, поговорити. Десь потрібно допомогти землякам у Києві, а десь потрібне сприяння малій Батьківщині. Це, повторю, важливо і знаменно. А як цікаво подивитись виступи земляків під час зустрічей. Та й минуле згадати разом, це ж наше життя».

І запросив заходити один до одного і віч-на-віч, і в Інтернеті. Та краще віч-на-віч.

Яків КОВАЛЕЦЬ, журналіст, член Чернігівського земляцтва.

НАРОДЖУВАЛИСЯ, ОДРУЖУВАЛИСЯ, РОЗЛУЧАЛИСЯ І... ПОМИРАЛИ

Минулий рік — рік новачків і змін у сфері державної реєстрації. Одна із них — приєднання нашого відділу до пілотного проекту Мінюсту «Звернення у сфері державної реєстрації». Наші послуги стають більш доступні. Кожен, хто має електронний цифровий підпис, може подати різного виду заяви через Інтернет, у тому числі і заяву про реєстрацію шлюбу. Державну реєстрацію народження дитини проводять у відділі державної реєстрації актів цивільного стану або у пологовому будинку. Свідчення про народження дитини можна отримати безпосередньо в пологовому будинку. Тепер матерям, які народили дитину, можна навіть не виходити з пологового, аби отримати свідоцтво про народження малюка. На жаль, у Талалаївці пологовий не функціонує. При цьому, компетенція пологових будинків не розширилася, просто в їх приміщенні відтепер розташовується кабінет працівника відділу державної реєстрації актів цивільного стану в режимі фронт-офісу, який здійснює прийом документів та видає свідоцтва про народження. Якщо цю можливість не використовує вчасно — вирушайте до відділу державної реєстрації актів цивільного стану.

І децю про статистику. У 2017 році в районі зареєстровано 65 новонароджених дітей (в 2016 році — 66). Народилося 27 хлопчиків та 38 дівчаток, із них по Талалаївці — 25, по сільських радах — 40. Лідерами по народжуваності є Красноколядинська, Рябихівська, Поповичківська, Харківська, Юрківцівська сільські ради — по 5 дітей. Липівська (4) Болотниця, Українське (по 3), Корінецьке та Стара Талалаївка (2), Березівка (1). У Понорівській та Чернецькій сільських радах жодної реєстрації народження не проводили. Наймолодшій мамі виповнилось 16 років, а найстаршій — 41.

Найпопулярнішими у 2017 році серед жіночих імен стали **Ангеліна** та **Анна**, а серед чоловічих — **Максим** та **Назар**. Також популярними іменами стали: **Давид**, **Данил**; **Софія** і **Діана**. З незвичних та рідкоживаних імен: Лев, Нікіта, Каміла, Аміна та Уляна.

На весільний рушник минулого року стало 47 пар. У Талалаївці — 32, 15 по сільських радах. Наймолодшим нареченим виповнилось 19 років, найстаршому нареченому — 65 років, а найстарший наречений — 53 роки. Розлучились в 2017 році 30 пар, з них 4 за спільною заявою в нашому відділі та 26 в судовому порядку проти 32 розлучень 2016 року.

Смертність в районі перевищує народжуваність в декілька разів. За рік складено 244 актові записи про смерть (у 2016 році — 265). У селищі померло 94 жителі, в селах — 150. Значна смертність по Липівській (19) Староталалаївській (20), Красноколядинській (16), Рябихівській (13).

Наталія КОВГАН, начальник відділу ДРАЦС.

● СЛУЖБА – 101 ПОВІДОМЛЯЄ

НЕЗВАЖАЮЧИ на те, що зараз не час польових робіт, на території нашої області та району продовжують траплятися випадки виявлення вибухонебезпечних предметів. Станом на 9 січня на території Чернігівської області сталося 4 випадки виявлення вибухонебезпечних предметів. Всі вони нешкоджені піротехнічним підрозділом у встановленому порядку. Один із них — у нашому районі.

Вранці 1 січня до ПЗЧ 21 ДПРЧ надійшло повідомлення про те, що неподалік села Рубанів на відкритій території виявлено підозрілий предмет, схожий на вибухонебезпечний. Ним виявився артилерійський снаряд калібром 152 мм. Завдяки вчас-

ЩЕ ОДИН СНАРЯД

ним оперативним діям працівників Талалаївського РС УДСНС та піротехнічної групи АРЗ СП Управління ДСНС України в області 2 січня цей вибухонебезпечний предмет було знищено. Під час обстеження прилеглої території боеприпасів не виявлено, але відлуння війни може чекати людей у будь-якому місці ще довгі десятиліття. Особливо часто виявлення таких предметів стається під час весняних польових робіт.

При виявленні вибухонебезпечних предметів категорично ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ:

• брати в руки, наноси-

ти по них удари, починати спроби до розбирання;

• переносити чи перекачувати їх з місця на місце;

• поміщати в багаття чи розводити вогонь над ними;

• збирати і здавати їх як металобрухт.

При виявленні вибухонебезпечних предметів НЕГАЙНО ПОВІДОМИТИ ПРО ЦЕ за телефоном 101, вжити заходів по тимчасовій охороні місця небезпечної знахідки до прибуття спеціалістів ДСНС.

Валентин ПРОКОПЕНКО, провідний фахівець РС УДСНС.

ТРАДИЦІЇ

НОВОРІЧЧЯ У ПОНОРАХ

Всі понорівці та їхні гості, кому до душі новорічні розваги, могли чудово відсвяткувати Новий рік у сільському будинку культури. Справді, дуже приємно бачити на сільській сцені талановитих односельців, особливо дітей, насолоджуватися їхніми піснями, віршами, танцями. І дорослі, і діти чекають цього свята.

Ось на сцені наша талановита сільська юнь — ведучі Яна Пустовар і Богдан Губар, які красиво і щиро вітають односельців із Новим роком. Разом із глядачами вони кличуть на сцену Діда Мороза із Снігуронькою, які просто сиплять побажаннями для дорослих і дітей. Разом із найменшими учасниками свята вони водили хоровод навколо ялинки, дарували діткам солодкі подаруночки, уважно слухали віршики, які ті розповідали, і, звичайно ж, хвалили малечу.

Із привітальними словами та щирими побажаннями звернувся до односельців в. о. старости Понорівського старостинського округу Євгеній Чирва. Учасники художньої самодіяльності вдячні йому за подарунки, призи для учасників ігор. А потім був змістовний, справді святковий концерт.

Наша незмінна солістка Алла Карпенко подарувала пісню про Новий рік, а ще порадувала всіх «Східним танцем». Гордість нашого будинку культури — жіночий фольклорний ансамбль.

Його учасниці — молоді і звязані жінки нашого села, які і на районній сцені виступають впевнено. Це Раїса Чирва, Алла Карпенко, Галина Гречко, Юлія Корнієнко, Людмила Ціліна. Радували односельців і юні солісти — братики Станіслав і Олександр Ціліна, Карина Троць. Захоплювали своєю безпосередністю найменші учасники концерту Злата Дупа і Даша Корнієнко. Учасниками сільської концертної програми стали юні гості із сусідніх сіл — Наташа Комлик із Липового, Кароліна Товкач із Талалаївки (вона ж була і Снігуронькою).

Прекрасним був виступ юних танцюристів із Понір і Корінецького. Руслан Калевич і танцювати вмів, і чудово співає разом із своїми землячками Танею Чечотенко, Тамілою Осташко, Лесею Динник. Завзято виступають у танцювальному колективі наші юні односельці Петя Карпенко, Владик Дупа, Богдан Губар, Максим Корнієнко.

Я щиро вдячний за співпрацю депутату ОТГ, звукорежисеру РБК Юрію Штиму, який проводив озвучення концерту. Воно було на вищому рівні, із світловими ефектами, що просто захоплювало і учасників, і глядачів.

Добрий настрій і позитивний заряд отримали на рік наступний.

Віктор КАРПЕНКО,
художній керівник
Понорівського СБК.

ПРОДАМ

4-кімнатна **КВАРТИРА** по вул. Комунальна (Ватутіна) в Талалаївці. Тел. 096-063-89-13.

Газифікований **БУДИНОК** у Талалаївці, є літня кухня, сарай, 2 гаражі, город, підведена вода. Ціна договірна. Тел. 050-155-00-86.

МОТОБЛОК із причепом, дизель, у відмінному стані. Тел. 067-346-82-32.

ТОРФОБРИКЕТ для опалення. Тел. 097-723-17-09.

Посівне **НАСІННЯ** кукурудзи, соняшнику, сої, гречки, ячменю, пшениці ярої та **ЗАСОБИ ЗАХИСТУ** сільгоспкультур. Тел. 095-819-73-51, 096-436-04-32.

Свіжий **ГНІЙ** і **ПЕРЕГНІЙ**. Тел. 097-450-72-26.

ВІКНА металопластикові, **ДВЕРІ** вхідні металеві різних видів та розмірів. Забір. Доставка. Встановлення. Твердопаливні **КОТЛИ**.

м. Ромни, вул. Коржівська, 17 (магазин «Європа»). Тел. 066-437-77-43, 098-749-68-40, 098-768-28-04.

Підприємство реалізовує за доступними цінами **БОРОШНО** вищого та першого ґатунку високої якості.

Довідки за телефоном: Тел. 067-460-27-67.

Фермерське господарство закуповує у населення **КОРІВ, БИКІВ** і **ТЕЛИЦЬ**. Вимушений забій. Тел. 098-381-92-90 (**Олександр**).

Колектив терапевтичного відділення районної лікарні висловлює щирі співчуття молодшій медсестрі відділення Любові Василівні Ломонос і всієї її великій родині з приводу тяжкої втрати — смерті матері **Євдокії Василівни ШАРКО**.

Непоправна втрата у родині моєї куми Любові Василівни Ломонос. Померла її мама **ЄВДОКІЯ ВАСИЛІВНА**. Тяжко знайти слова розради, коли в останню дорогу проводжаєм матерів... Співпереживаємо, щиро співчуваємо. **Кума Л. ШЕВЧЕНКО та її сім'я**.

У родині Віктора Івановича Чепура із Талалаївки непоправна втрата — померла його мама **АНАСТАСІЯ ЗАХАРІВНА**. Висловлюємо щирі співчуття Віктору Івановичу і всій його родині, яка втратила маму, бабусю і прабабусю. **Сім'я О. К. БОЙКА**.

4 січня довгожителі з Талалаївки **Анастасії Захарівни ЧЕПУР** виповнилося 95 років, а 9-го її земний шлях закінчився. Щиро співчуваємо її синові, а нашому другу Віктору Івановичу та всім рідним і близьким покійної в їх невинному горі. **Сім'ї ТИТУХ, ЮРЕВИЧ**.

Закінчився земний шлях шанованої нами колеги **Раїси Григорівни ЗАРВИ** із Талалаївки. У наших серцях пам'ять про неї добра і світла. Сумуємо і розділяємо гіркоту втрати з її донькою Світлою, сином Віктором, сестрою Галиною, всіма рідними і близькими.

Колишні колеги по роботі в райст Г. І. КУЧЕРИНА, А. М. МІРОШНІЧЕНКО, Н. І. ЛОБОДА, Н. С. ПЕТРЕНКО, Г. А. ЗАГАЙКО, Г. Г. ПРИЙМА, Г. Ф. ДУДКО, В. О. ЦЮПКА, Н. П. КОСТРИКА.

КУПЛЮ

Дорого цілодобово **КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛЯТ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, СВИНЕЙ**. Тел. 066-076-26-48, 098-445-20-28.

Дорого **КОРОВИ, БИКИ, КОНІ, ТЕЛЯТА, СВИНІ, КНУРИ**, а також **М'ЯСО** яловичини та свинини. Доріз. Тел. 067-422-00-60, 095-919-43-29.

КОРОВИ, КОНІ, КОЗИ, БИКИ, ТЕЛЯТА. Доріз цілодобово. Тел. 097-609-85-78.

Дорого молочних та підрощених **ТЕЛЯТ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОРІВ, КОНЕЙ**, м'ясо **ЯЛОВИЧИН**. Тел. 096-121-18-16, 066-283-54-63.

Постійно молочних та підрощених **ТЕЛЯТ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КОРІВ**. Вимушений забій. Тел. 096-688-84-58, 095-675-22-40.

Постійно **КОРІВ, КОНЕЙ, ТЕЛИЦЬ**! Найдорожче **БИЧКИВ** вагою понад 150 кг. Тел. 068-066-98-94, 095-756-50-58.

БИКІВ від 180 кг до понад 1 тону, а також **КОРІВ, ТЕЛИЦЬ** живою вагою. Працюємо оптом. Тел. 068-747-32-55, 066-166-67-81.

БИКІВ через ваги живою вагою від 130 кг до 1 тону, а також **КОРІВ, ТЕЛИЦЬ** (м. Суми). Тел. 098-415-96-02, 066-820-16-04.

Вологу **КУКУРУДЗУ**. Тел. 097-069-98-52.

ПРОДАЄТЬСЯ

ВАГОНКА (сосна, липа, вільха — від 120 грн.), **ДОШКА** для підлоги, **БЛОК-ХАУС, БРУС, ДОШКА** столлярна. Ціна від виробника. Тел. 098-811-30-50.

Безлюдівський м'ясокомбінат (м. Харків) закуповує **БИКІВ, КОРІВ, ТЕЛИЦЬ**. Тел. 097-989-96-43, 099-736-65-72.

Закупівля **МЕДУ, ВОСКУ, МЕРВИ**. Обмін **ВОЩИНИ**. Продаж **ВЕТПРЕПАРАТІВ** та **ІНВЕНТАРЯ** для бджоларства. Тел. 066-094-11-17, 067-932-64-25.

Конотопський м'ясокомбінат закуповує у населення **БИКІВ, КОРІВ, ТЕЛИЦЬ**. Вимушений забій. Тел. 098-446-62-52, 095-562-26-05 (**Руслан**).

КУПЛЮ РОГИ лося, оленя до 100 грн. за 1 кг і старі **РОГИ САЙГАКА**. Тел. 096-676-23-34.

КУПЛЮ

цілодобово молочних та підростаючих **ТЕЛЯТ, КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КНУРІВ**. Вимушений забій (доріз). Тел. 096-849-62-76, 066-348-15-72.

М'ясокомбінат (м. Харків) закуповує у населення **БИКІВ, КОРІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ**.

Дорого. Самовивіз худоби живою вагою. Тел. 099-762-38-78, 098-251-58-96, 063-622-01-18.

КУПЛЮ АВТОЗАПЧАСТИ ЗИЛ, ГАЗ, УАЗ; карданні валы. Тел. 095-516-29-57, 098-841-72-05.

Підприємство реалізовує за доступними цінами **БОРОШНО** вищого та першого ґатунку високої якості. Довідки за телефоном: Тел. 067-460-27-67.

13 СІЧНЯ минає 40 днів, як так раптово, так несподівано відійшов у інший світ найдорожчий чоловік, справжній батько, добрий син **Юрій Анатолійович БОВКУН** із Скороходового. Ні серце, ні душа не можуть сприйняти реальність того, що трапилося. Ти був для нас затишною стіною, за якою жилося так тепло, так спокійно, так надійно. Ти був Людиною величезної душі, честі. Людиною життя. Так рано Ти пішов від нас, залишивши нам на згадку спогади і смуток. Не стирається рана в наших серцях. Плачуть за Тобою всі стежки, плаче дім. Як хочеться Тебе побачити, почути Твій голос. Минають дні і все болючіше стає душевна рана, все довшим шлях нашої розлуки. Ти пішов у інший світ і життя без Тебе стало таким тяжким і безраднісним. Лише спогади і пам'ять про ті дні, коли ми були разом, зіграють наші серця.

Низько схиляємо голови над Твоєю могилою. Нехай буде пухом Тобі свята земля, а душі буде Царство небесне.

У глибокій скорботі БАТЬКО, ДРУЖИНА, ДІТИ.

15 СІЧНЯ минає 40 днів, як пішов у вічність наш найдорожчий чоловік, хороший батько, добрий дідусь, Людина із надзвичайно добрим характером **Микола Васильович РОМАЗАН** із Талалаївки. Тяжкі хвороби роками приносили йому страждання, та він старався одужати, жити, і як би не було тяжко фізично, Боженько давав йому сили духу залишатися порадином для родини. Ми старалися вберегти Тебе, але настала та невідворотна мить, яка колись настає для кожного. Ти пішов у іншій світ, залишивши нам світлу пам'ять. Тяжко змиритися, що ніде й ніколи не зустрінемо Тебе, не почуємо Твого голосу. Гнітить душу оця страшна тиша у нашому рідному домі без Тебе. Спочивай, рідненький, нехай ніщо Тобі вже не болить, душа знайде спочинок у вічному Царстві небесному, а важка могильна земля буде лебединим пухом.

Хто знав Миколу Васильовича та зберігає про нього добру пам'ять, пом'яніть добрим словом разом із нами.

Вічно сумуючі ДРУЖИНА, ДІТИ, ВНУЧАТА та всі рідні.

ПОМИНАННЯ

14 СІЧНЯ обірвалося життя нашої дорогої доньки і сестрички **Віри Олександрівни ПРИЙМЕНКО** з Новоселівки. День прощання із Тобою — найгірший і найстрашніший у житті. Бо так хотілося вірити в чудо. Як не вистачає Тебе, рідненька, у нашому житті. І весни, і зими, і літо теплом зігріває... Тебе, наша рідна, у білому світі немає. Ти зіркою дивилася здалека, з неба, шепотеш тихенько: «Така моя доля, так треба...» Її ж бо в житті не об'їхати і не змінити. А ми Тебе любимо і будемо вічно любити. Царство небесне і вічний спокій Твоїй світлій і чистій душі. Хто забув — згадайте, хто пам'ятає — пом'яніть. **У глибокій скорботі МАМА, СЕСТРИ і їх сім'ї.**

16 СІЧНЯ минає 40 днів світлої пам'яті **Миколи Григоровича НИКОЛАЙЧУКА** з Талалаївки. Одна лиш мить — усе обірвалося, одна лиш мить — Тебе не стало. А серцю так хотілось жити, а ми не в силах щось змінити. Ти так багато планував зробити, але підступна смерть забрала Тебе від нас. Не висловити всю глибину горя і смутку, які живуть і будуть жити в наших серцях. Ми будемо Тебе пам'ятати до кінця свого життя. Не вистачає нам Твоєї усмішки, порад, допомоги, простого доброго слова. Ти назавжди з нами. У нашій пам'яті ти завжди живий. Хто знав, — згадайте і пом'яніть з нами добрим словом і тихою молитвою. Царство небесне і вічний спокій Тобі, рідненький. **ДРУЖИНА і всі РІДНІ.**

15 СІЧНЯ минає 5 років, як перестало битися серце нашої найріднішої, найдорожчої, єдиної донечки, внучки, сестрички, тьоті **Віри Володимирівни КОБЗАР (БЕЛІК)**, яка народилася і виросла в Талалаївці, працювала в музичній школі, а потім продовжила свій життєвий шлях у смт Советський м. Виборг. У тому місті надто рано і обірвалося Твоє життя, там знайшла Ти вічний спочинок. Твоє серденько, яке жило любов'ю, знало багато страждань. Ти втратила єдиного синочка, якого одна виховала. А як Ти вміла любити чужих дітей, вела їх у великий світ музики! Тобою гордилася вся родина. Я сотні разів передивляюся усі Твої нагороди і тільки плачу... Сидить матуся біля віконця, рідненьких діток виглядає. Уже не світить мені сонце, бо діточок живих немає. Цей біль і сум не розкажуть словами, прийди, рідненька, хоч у сні, поговори хоч так до мами. Відпочивайте разом із синочком у Царстві небесному, а ми на землі будемо вас вічно любити. **Вічно сумуючі МАМА, дядько ЛЬОНЯ і сім'єю.**

21 января г. Ромны, в 10:00 в гор. ДК

ЛЕЧЕНИЕ

алкоголизм, избыточный вес, табакокурение, неврозы

Врач-психотерапевт высшей категории

ИЛЬЯШЕНКО ПЕТР НИКОЛАЕВИЧ.

Гарантия. Анонимность. Безопасность. Выдается справка о лечении и гарантии. Тел. 095-734-39-98, 068-918-93-74.

Лицензия АВ № 554650 Министерства охраны здоровья від 8 липня 2010 р.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

098-417-84-45, 096-341-08-67

МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ ВІКНА,

ДВЕРІ, РІДКІ ШПАЛЕРИ, ЖАЛЮЗІ, РОЛЕТИ

м. Ромни, вул. Руденка, 1 (1-й пов.), тел. 097-482-04-49

096-317-07-73, 095-688-28-20, 067-735-44-41, 050-066-69-90

Працюємо за програмою теплозбереження з компенсацією від 20–70%

РОБОТА

Додатково проводиться набір **ОХОРОНЦІВ** (чоловіків та жінок). Вахтовий метод роботи. Тел. 050-305-38-28, 050-529-08-03, 068-289-96-94.

ТОВ «КРИВООЗЕРСЬКИЙ КОМБІКОРМОВИЙ ЗАВОД» запрошує на постійну роботу на такі посади: лаборант-технік, лаборант-хімік, охоронець, працівник олійного цеху, електрик, майстер КІП, працівник брикетувального цеху, працівник відділу наливів олії, вантажник, завідувач кадровими, слюсар, зварювальник.

Офіційне працевлаштування, високу з/п та гарні умови праці гарантуємо.

Адреса: вул. Кобзаря (Куйбишева), 1, смт Криве Озеро, Кривоозерський р-н, Миколаївська обл. Тел. 050-355-29-74 (**Дмитро Олегович**).

На постійну роботу сільськогосподарському підприємству у місто Бахмач Чернігівської області потрібні: **ВОДІЇ** вантажних автомобілів з досвідом роботи, **КОМБАЙНЕРИ** з досвідом роботи, **ТРАКТОРИСТИ** на вітчизняну та іноземну техніку з досвідом роботи, головний **ІНЖЕНЕР**. Житло надається.

Довідки за телефоном: 2-17-77, 098-519-60-88.

Конотопський м'ясокомбінат закуповує **БИКІВ** від 150 кг, а також **КОРІВ, ТЕЛИЦЬ** через ваги. Тел. 097-079-62-87, 099-637-46-34.

Сумське м'ясне виробництво закуповує дуже дороге **БИКІВ, КОРІВ, КОНЕЙ, ТЕЛИЦЬ**, а також **М'ЯСО** дорізів у будь-який час, у будь-якій кількості. Самовивіз. Тел. 050-504-28-43, 098-109-26-56.

КУПЛЮ

за найвищою

ціною

БИКІВ,

ТЕЛИЦЬ

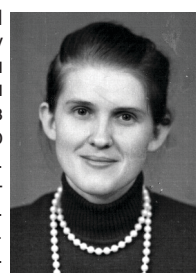
вагою від 300 кг.

Тел. 096-777-94-68,

066-428-50-20.

Проведення СВЯТ для дорослих та дітей. Чоловічий і жіночий вокал. Професійний звук та світло. Тел. 098-439-83-26, 099-344-22-45.

ЖИТТЯ ЯК Є

ПАМ'ЯТАЄТЕ, прогулюючись лісом чи яром, ви не раз зустрічали такі красиві і цікаві квіти: дві пелюстки фіолетово-синього кольору, а інші дві — сонячно-пшеничного забарвлення. Про цю квітку в народі була складена зворушлива легенда.

Було це ще за царя Гороха. І тоді у світі панувало зло і несправедливість, темрява захоплювала навіть день, а справжня щирість пробивалась крізь тьму дуже рідко, але все-таки пробивалась.

В одній, майже розваленій хатині, жив бідний селянин, на руках якого було дві дитини: хлопчик і дівчинка. Його жінка померла від хвороби. Чоловік багато працював, щоб хоч якось прогодувати дітлахів, тому приділяв їм мало часу. Та вони розуміли його. Діти рідко сварилися, частіше підтримували один одного, всіляко допомагали по господарству і з нетерпінням

чекали на батька.

І от одного разу вони так його й не дочекалися... Наступного дня братик і сестричка дізналися про загадкове зникнення їхнього батька. Дівчинка не втрималась і заплакала, а хлопчик не стримав бажання пригорнути і поцілувати маленьку сестричку. Відтоді вони завжди були разом, не відпускали один одного на великі відстані, боялися втратити ще одну рідну людину. Вони стали одним цілим, дякували Богу за те, що мають один одного і трималися завжди разом. І на їхню честь Господь подарував землі простеньку, невибагливу квітку, як символ вічної дружби і любові.

Братики-сестрички ростуть не тільки в диких місцях, вони цвітуть там, де є співчуття і розуміння. Пройдіться по вашому садку і подивіться, чи там не росте квітка вічності.

ли мені, що ніхто нікому нічого не скаже, що я вже тепер знаю всі таємниці людства, отож, майже доросла...

Про наші спільні із сестрами таємниці і спогади вийшов би цікавий сюжет роману — простого, життєвого. Щось схоже, звичайно ж, бувало і в інших сім'ях, де росло по кілька дітей. Хіба заміниш отой неповторний дитячий світ чимось матеріальним? У сім'ї, де росло кілька дітей, ми вчилися виручати одне одного, ділитися і переживаннями, і речами, турбуватися одне про одного. І це все так пригодилося у житті дорослому.

Хоча трапляється, що і рідні брати і сестри ворогують за спадок, заздять одне одному. Частіше так буває, коли між братиків-сестричок вплутається невісточка чи зятьок із випечених одинаків-егоїстів, яким важко збагнути чому дорослі люди так дорожать братом чи сестрою. Пояснити словами цього не можливо, можна тільки серцем відчувати як це любити брата чи сестру. Як для мене, то так, як і батьків, бо після їх відходу залишаються братики-сестрички — рід людський.

...Здавалося, що так буде завжди. Звучатиме в трубі такі рідні: «Привіт, сестричко! Як ти там?» Будуть будні і свята, листи і зустрічі. Та доля розпорядилася по-іншому. Тяжка хвороба так рано забрала із життя нашу найстаршу сестричку Вірочку. Незабутні її передсмертні слова батькам: «Спасибі вам за моїх сестер...» Колиш двом старшим не вистачало меншої, тепер нам не вистачає старшої, тільки вже нічого не змінити.

Ті, хто не мав у житті щастя мати братиків-сестричок, не знають як неймовірно важко їх втрачати. Хто не мав від цього щастя, ніколи не матиме і горя. Ця рана ніколи не загоюється. Гріють серце спогади... Спасибі батькам, що, незважаючи на скруту 60-х років, дали раніше усім життя, подарували щастя відчуття незрадливої любові братиків-сестричок.

Олександра ГОСТРА.

БРАТИКИ-СЕСТРИЧКИ

Пам'яті моєї рідної сестрички Віри

Кожен із нас приходить у цей світ не за власним бажанням. І лише тоді, коли ми пізнаємо світ, пізнаємо свою сім'ю, людей поза сім'єю, починаємо розуміти і любити, перш за все своїх батьків, бабусь і дідусів, братиків і сестричок, коли вони є. На жаль, таке щастя дається далеко не кожному. За часів мого дитинства і юності сім'я, де виховувалося троє дітей, вважалася середньостатистичною. Навіть у старших класах нас вже націлювали на те, що ми повинні колись у своїх сім'ях мати не менше як троє дітей, тобто, щоб двоє замінили батька-матір, а третє — для приросту населення.

Та життєві цінності докорінно змінилися. Відчайдухи ще навіть у ліх 90-і наважувалися народжувати по двоє діток. Тепер здається, що незабаром і така сім'я буде вважатися багатодітною. Бо у сучасній сім'ї виховується одне дитятко, і те, здебільшого, таке залюблене, що вже у садочок його можна возити тільки автомобілем, для перевезення дитятка до школи за кілька сотень метрів від дому підключають часто і родичів (коли тато за роботою не встигає), а мамі спеціально закінчують водійські курси. Потім мамі з татом, дідусями і бабусями проходять шкільні програми, а коли «не встигають», підключають репетиторів. Врешті, коли гуртом викохують таку дитинку і відправляють на

навчання до якогось вузу, їздять мами-тати туди прати і готувати. А коли, нарешті, хочуть сказати «хух» — віддати заміж чи оженили, про відпочинок і не думати, бо мамина доня може жити тільки під маминою опікою, а мамин синочок також нікуди від мамі. Тоді мама аргументовано захищається: «Нехай свою дитину, а чужу не годувати!» Хай до своєї матері їде!»

Звичайно ж, не в усіх так. Але якщо простежити динаміку, то саме через занадто велику батьківську опіку, надмірний егоїзм вже дорослих дітей-одинаків часто розпадаються молоді сім'ї.

Згадалася розмова із давньою знайомою, яка мала на той час доньку-старшокласницю. Літньої пори роботи в селі — роби не переробиш. Знайома займається консервацією, поряд гора брудного посуду, кричить голодна домашня птиця, а доня збирається гуляти і пхикає біля мамі: «Я ж тебе просила мені штани випрасувати ще вчора. І в чім я піду на дискотеку?» Я не втрималася, щоб не прокоментувати: «А чому ж ти посуд не помила і салат мамі не допомогла у банки скласти?» І тут моя знайома з такою образою мені: «Ти своїх дітей не любиш, бо вони в

тебе на городі роблять, а я свою люблю і вона в мене нічого не робить і не робитиме!» Вона ж у мене однесенька! Я не образилася, просто тепер, коли минуло майже двадцять років, іноді при зустрічі так хочеться згадати ту розмову, адже все залишилося на своїх місцях — тільки доця давно доросла, а мама літня і їй дуже важко, тепер вона вже про інше плачеться: «Доця ж у мене одна, хто мені допоможе. Добре тим, у кого діти...» Словом, життя як є. У кожного воно своє і цінності різні.

Вже тепер, коли роки перевалили за піввік, і деякі моменти свого життя здаються прочитаною книгою, все частіше хочеться повернутися теплим спогадом на ті її сторінки, коли не було ще розчарувань, розпачу, втрат. Там були молодими батьки і росли ми — три сестрички. Це дві старші випросили мене у мамі і тата, бо їм двом, виявляється, мене дуже не вистачало. Яким був прекрасним наш дитячий світ, якими ми були багатими дітьми! Хоч жили ми звичайним сільським життям, де цукерка була тільки на свято, а платтячко поетапно всіма трьома занозувалося до дірочок. Та це не головне, у нас було все — казки

на печі, дитячі, а потім і дівочі таємниці, у нас була велика і щира сестринська любов, яка залишилася на все життя. А скільки пригод, які могли бути тільки там, де були братики-сестрички і ніяких дорослих! Звичайно ж, як всі діти, і сварилися, і мирилися...

І згадати є що. Ось всього одна дитяча пригода, згадуючи яку дорослими, сміємося до сліз. Середульша сестра мені років у п'ять розповіла «страшну таємницю» — звідки беруться діти і строго-настрою приказала нікому не розказувати. Вона розповіла про всі подробиці процесу появи дітей на світ божев у таких деталях, що я у свої роки 4–5 була просто шокована. Їй, звичайно ж, найстарша розказала. Я витримала цілий день, хоч мене аж розпирало поговорити. Та хіба ж розкажеш про «це» бабусі, яка весь день зі мною вдома? А ввечері до найстаршої сестри часто приходили вчити уроки однакласниці. У них були тільки старші брати і сестри, отож я, мала, мабуть, ще і смішна торохтушка, була у них «нарозхват». У тому віці я впевнено на билі металевого ліжка робила «ласточку» і отримувала за це аплодисменти. Пам'ятаю до

найменших подробиць той момент, коли моя найстарша Вірочка горда моїми «гімнастичними досягненнями» підіймає мене на руки із такими словами: «Сестричко моя золота! Звідки ж ти у нас така хороша взялася?», а я, зовсім не подумавши, випаляю їй відверту відповідь, яку не можна озвучувати... Всі замовкли, потім почали сміятися, а Люба, середульша, шмигнула на піч, я за нею — плакати... Та сльозами горю не допоможеш, довіра втрачена. Найстарша сестра сказала меншій: «Як ти могла малій таке сказати! Я татові розкажу!» Дівчата дуже сердилися одна на одну і плакали. Це вже дорослими ми розуміли, що ніхто б ні мамі, ні татові, ні навіть бабусі такого не розказав би.

Мені не спалося, було соромно перед сестрами, перед їх подругами і було дуже страшно: а коли і справді Віра розкаже про це татові, хоча батьки ніколи нас не били. Вранці, коли дівчата пішли у школу, я не хотіла злизати з печі, і, певно від переживань, у мене піднялася температура. Сестрички аж до пізньої ночі не відходили від мене, обидві відчували себе винними, а мені їх обох було жаль. Щоб не почувати батьки і бабуся, вони шепоті-

СПОРТ

ЧЕМПІОНСЬКИЙ ХАРАКТЕР

ТРАДИЦІЯ останніх років: жоден із баскетбольних турнірів у Конотопі, а то й у Путивлі, Ромнах чи деінде на Сумщині не обходиться без запрошення на них команд нашої Пługатарської школи. Для сусідів це свого роду визнання сили й майстерності талалаївських спортсменів, а для наших це одна нагода у змагальному ритмі перевірити свій потенціал у протистоянні з майстровитими суперниками перед наступними відповідальними стартами.

Під таким кутом (як генеральна репетиція перед чемпіонатом Чернігівщини серед школярів) розглядався турнір пам'яті відомого на теренах України майстра гри під кошиком Олександра Калиновського, що проходив протягом чотирьох новорічно-різдвяних днів і зібрав під свої знамена шанувальників баскетболу різних поколінь — від дітвори до ветеранів.

Як і завше, пługатарські команди на ньому розцінювалися в ролі головних фаворитів. Особливо дівчата. Перша конотопська команда, яка кількома тижнями раніше поступилася у Талалаївці пługатаркам у головному поєдинку, вирішила дати бій і будь-що перемогти в рідних стінах. Але й наші проявили характер — словом, найшла коса на камінь. Такого драматичного поєдинку на подібних змаганнях не пам'ятає ніхто. Шальки терезів схилилися то в один, то в інший бік. Весь час наші були попереду, але конотопці знаходили в собі сили і вирівнювали ситуацію на майданчику і на останніх секундах трьохочковим кидком роблять рахунок нічийним. Навіть судді «втратили» лік забитим і пропущеним м'ячам. Додатковий час — і там творилося таке ж несутвітнє протистояння, в якому, проте, не було жорстокості. Фінальний свисток

судді зафіксував нашу перемогу з різницею в одне очко. Кубок і медалі за перше місце в пługатарських дівчат — реванш не відбувся.

Іхній заспів підтримали й хлопці. На попередніх змаганнях вони вже звідали смак перемог, і на цьому турнірі їхні очі горіли жагою боротьби. Вигравши в Конотопі-2 (45:26) і Путивлі (44:8) та поступившись Конотопу-1

(57:24), наші вихованці здобули срібні нагороди.

Попереду в обох команд відповідальний екзаме́н — 10 січня вони відбуду на чемпіонат області, дівчата, щоб відстояти звання чемпіона, а хлопці, аби поборотися за нього.

Володимир ЧЕПЕЛЬ,
вчитель фізкультури
Пługатарської школи, тренер команд.

На знімках: дівчата — володарки кубка турніру пам'яті О. Калиновського, хлопці — срібні призери змагань.

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯН

СВІТЛА НЕ БУДЕ З 9-ї до 16:30

15 січня — с. Українське, вул. 1-го Травня.
16 січня — с. Українське, вул. 1-го Травня; с. Лавірко-ве, вул. Гагаріна.
17 січня — смт Талалаївка, вул. Народна.
18 січня — с. Макаренкове, ТОВ «Обрій», телятник.
19 січня — с. Українське, вул. Незалежності; с. Займи-ще, ТОВ «Зоря», ферма (9:00 – 15:30).

РАЙОН ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ.

18 СІЧНЯ о 14-й год. в приміщенні Талалаївського відділу Бахмацької місцевої прокуратури буде проводити особистий прийом громадян заступник прокурора області **Олександр Іванович БУТОВИЧ.**

Попередній запис та довідки за телефоном 2-15-44.

СЕРДЕЧНІ
ВІТАННЯ

ВІТАЄМО з ювілеєм кохану дружину і найкращу матусю **Олену Леонідівну СІРЕНКО** з Корінецького. Як ми щасливі, що Ти у нас є, що любиш Ти нас, а ми дуже — Тебе! Що дім наш наповнюєш світлом й теплом, що ми живемо із любов'ю й добром. В день народження Твій ми Тобою радієм і сердечно бажаємо, щоб збулись Твої мрії, щоб пливло Тобі щастя з роси і води, щоби жила — не тужить і не знати біди! А коли б сумувати на мить довелося — пам'ятай, що про Тебе турбується хтось.

Чоловік, сини ІГОР і ОЛЕКСАНДР.

14 СІЧНЯ зустрічати свій золотий ювілей наша

дорога матусю, бабуся **Світлана Іванівна ЧАЛА** із Скороходового. Люба матусю, Вас щиро вітаємо. Спасибі за ласку, за ніжну турботу, за чуйність, гостинність, невтомну роботу. Господь хай дарує здоров'я і силу, спасибі, рідненька, що Ви нас зростили. Хай серце у грудях ще довго палає, руки, мов крила, нас пригортають. Щоб здоров'я було, щоб жили не тужили, Ви найбільшого щастя в житті заслужили! Багата душею, метка, роботяща, живіть вічно, мамо, бо Ви в нас найкраща!

З повагою і любов'ю доньки ЯНА і ОКСАНА, зяті ЯРОСЛАВ і ЮРА, внучок РОМЧИК і внучка БОГДАНКА.

ПОДЯКА

КОЛИ НАМ БУЛО ВАЖКО

Вона виростила і виховала нас, трьох своїх дочок — Любу, Тамару й Інну, звати на свої плечі непрості материнські клопоти і завжди була поряд, коли нам було важко. Ми всі дуже її любили і, як могли, турбувалися про неї, свою безцінну неньку, берегли її від біди, вдень і вночі залишалися поряд, як їй було зовсім зле. Але наша любов, наші турботи виявилися безпомічними проти тяжкої хвороби — 10 січня смерть забрала від нас найдорожчу людину,

нашу маму Євдокію Василівну Шарко із Петькового. Вона відійшла в інші світи посеред ночі, о 10-й хв. на четверту.

В розпачі і хвилюваннях ми готувалися провести матінку в останню дорогу. В цю тяжку годину, коли вже не залишалось ніяких сил, на допомогу нам прийшла господарка кафе «Зустріч» Оксана Сенча зі своїми колегами Аллою Дрозд, Надією Комлик, Світланю Товкач. За короткий час вони власним транспортом

прибули до Петькового з поминальним обідом (зі своїм посудом), самі все приготували для тризни і по її закінченні все ж і прибрали. Страви були смачними і в асортименті.

Велике спасибі Оксані Леонідівні і її невеличкому колективу за добру послугу, яку вони надають людям. Це досить зручно і неабияк виручає в тяжку життєву хвилину.

ДОЧКИ, ЗЯТІ, ВНУКИ, сваха ОЛЕНА з Талалаївки.

ОСІННІ ДИВА
актуальні і взимку

ВОСЕНИ ми публікували цілу серію фотографій, на яких чудернацькі витвори природи, дивні овочі, дари лісів і т. ін. Під час виборчої кампанії та після неї за бра-

ком газетної площі ми не встигли восени опублікувати цікаві фотографії.

За поданий матеріал, зацікавленість до теми ми вдячні нашим читачам Зіні Погореловій, Петру Дупі, вдячні і тим, хто приніс витвори природи на фото, але навідріз відмовився вказувати своє прізвище. Головне,

що це вам цікаво, головне, що ви передплатуєте і читаете «Трибуну хлібороба».

І хоч нині зима, добрі господарі вже починають скупляти різне насіння. Як треба сіяти і доглядати моркву, щоб з неї не виростили «споніки» і «гномики», радить наш друг — газета «Присадибне і дачне господарство».

БУВАЮТЬ І «РОГАТІ» ПЛОДИ МОРКВИ

Досить часто городники скаржаться на якість насіння моркви. Мовляв, морква погано сходить, коренеплід «рогатий», розтріскується. Щоб не траплялося всіх цих неприємностей, варто дотримуватися наступних правил: посів моркви проводять рано навесні на глибину не більше 2–3 см у політій грядки або розкладають насіння на стрічку; поливають регулярно й рихлять на глибину 5–7

см. Якщо цього не робити, то під час засухи, а потім при надмірних опадах або нерівномірних поливах морква може розтріскатися.

Висіяна в щільний ґрунт морква гілкується, утворюючи «рогаті» коренеплоди. Її необхідно поливати й рихлити, ретельно розбиваючи грудки ґрунту. Кожний сорт моркви має свої строки дозрівання. Не можна моркву перетримувати в грядці, інак-

ше ви одержите некрасиві здерев'янілі плоди.

Посійте насіння моркви із середини травня по першу декаду червня, попередньо підготувавши гарний ґрунт.

Ніколи не вносьте свіжий гній. Ніколи не пересаджуйте моркву (буряк можна). Спробуйте дотримуватися цих нехитрих правил і ваша морква завжди буде смачною, соковитою і гладенькою.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

Цей аналіз регуляторного впливу розроблений на підставі Закону України «Про житлово-комунальні послуги».

1. Визначення та аналіз проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом регулювання господарських відносин

На сьогоднішній день в КП «Талалаївське ВУЖКГ» склалася досить складна фінансова ситуація, яка спричинена невідповідністю діючих тарифів на водопостачання, які були затверджені 1 квітня 2016 року та водовідведення, які теж були затверджені 1 квітня 2016 року.

За період діючих тарифів виросла собівартість послуг. На підвищення собівартості наданих послуг діють наступні фактори, що не залежать від діяльності підприємства, а саме:

- На тариф водопостачання — зростання вартості електроенергії від 1,82 грн. до 2,46 грн., що зріс в 1,3 раза.

- Вартість ПММ від 17,95 грн. до 26,45 грн., збільшення в 1,5 раза.

- Мінімальна заробітна плата зросла від 1378,00 грн. до 3700,00 грн., ріст складає 2,7 раза.

- Ціни на матеріали і сировину зросли в 1,5 раза.

- Податки і збори збільшилися в 3 рази.

- На тариф водовідведення зростання вартості електроенергії від 1,82 грн. до 2,46 грн., що зріс в 1,3 раза.

- Вартість ПММ від 17,95 грн. до 26,45 грн., збільшен-

ПРО ПОГОДЖЕННЯ ТАРИФІВ НА ВОДОПОСТАЧАННЯ
ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ ТАЛАЛАЇВСЬКОМУ ВУЖКГ

Рішення виконкому Талалаївської селищної ради від 4 січня 2018 р., №13

Розглянувши клопотання Талалаївського ВУЖКГ про погодження тарифів на послуги по водопостачанню та водовідведенню, у зв'язку із збитковістю підприємства, керуючись ст. 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», виконавчий комітет селищної ради **вирішив:**

1. Довести тарифи до економічно обґрунтованих.
2. Погодити тарифи на послуги по водопостачанню: Тариф 1 м³ води без ПДВ, в т. ч.: населення — 10,32 грн., бюджетні установи — 11,31 грн., інші споживачі — 13,89 грн.

ня в 1,5 раза.

- Мінімальна заробітна плата зросла від 1378,00 грн. до 3700,00 грн., ріст складає 2,7 раза. За попередній період заробітну плату слюсарів КОС (каналізаційно-очисних споруд) виплачувала селищна рада, а з 1 лютого 2018 року це повністю ляже на плечі КП «Талалаївське ВУЖКГ».

- Відповідно збільшилися податок на транспорт і послуги зв'язку.

Через ріст перерахованих витрат надання послуг на водопостачання та водовідведення стали збитковими. Така ситуація ставить під загрозу надання вищевказаних послуг і призведе до виникнення заборгованості по енергоносіях, несвоєчасної сплати податків та заробітної плати.

2. Визначення цілей регулювання

Задоволення потреб населення в послугах водопостачання та водовідведення. Метою прийняття нових розмірів тарифів на послуги водопостачання та водовідведення КП «Талалаївське ВУЖКГ» є забезпе-

чення можливості реалізації Закону України «Про житлово-комунальні послуги». Метою регуляторного акта є приведення тарифів на послуги водопостачання та водовідведення до економічно обґрунтованих розмірів, недопущення їх збитковості, сповільнення темпів зносу основних засобів КП «Талалаївське ВУЖКГ».

3. Визначення очікуваних результатів прийняття запропонованого регуляторного акта

Підвищення тарифів на послуги водопостачання та водовідведення дасть можливість: безперебійно надавати послуги по водопостачанню та водовідведенню; своєчасно розраховуватись з постачальниками за використані енергоносії; розраховуватись по заробітній платі, податках і зборах; забезпечити стабільну роботу підприємства.

Але, виконання цих завдань можливе лише при своєчасній сплаті послуг всіма споживачами, стабільних цінах на енергоносії, матеріали та пальне.

4. Визначення та оцінка**альтернативних способів досягнення встановлених цілей**

Регулювання господарських відносин при прийнятті регуляторних актів передбачає необхідність розгляду можливих альтернатив запропонованому регуляторному акту, тому до вивчення пропонуються наступні варіанти:

1. Відмова від запропонованого регулювання, тобто залишення без змін існуючої ситуації.

2. Впровадження запропонованого регуляторного акта.

Застосування першої з альтернатив, стосовно відмови від затвердження нових розмірів тарифів на послуги водопостачання та водовідведення, не дасть можливості вирішити проблему збитковості діяльності КП «Талалаївське ВУЖКГ» та поставить під загрозу стабільність забезпечення споживачів послугами з водопостачання та водовідведення, може привести до банкрутства підприємства. Застосування першої з альтернатив не забезпечить ви-

конання вимог Закону України «Про житлово-комунальні послуги».

Застосування другої з альтернатив запропонованого регуляторного акта, забезпечить досягнення визначеної мети, зокрема щодо забезпечення вимог Закону України «Про житлово-комунальні послуги». Прийняття запропонованого проекту регуляторного акта врегулює питання щодо забезпечення стабільної роботи КП «Талалаївське ВУЖКГ», впровадження економічно обґрунтованих тарифів на послуги водопостачання та водовідведення.

Проаналізувавши обидва запропоновані варіанти, можна дійти висновку, що альтернативи регуляторному акту, який пропонується до прийняття, немає.

5. Механізм, який пропонується застосувати для розв'язання проблеми, і відповідні заходи

Основним принципом запропонованого проекту рішення є дотримання прав та законних інтересів КП «Талалаївське ВУЖКГ» та всіх категорій споживачів,

які користуються послугами водопостачання та водовідведення, забезпечення найбільш ефективних умов для реалізації ними своїх прав. З метою реалізації поставленого питання пропонується проведення таких заходів:

- оприлюднення проекту регуляторного акта та вивчення громадської думки;
- забезпечення виконання законодавчих актів вищої юридичної сили.

Запропонований механізм дії даного проекту регуляторного акта відповідає принципам державної регуляторної політики, а саме: доцільності, адекватності, ефективності, прозорості, передбачуваності.

6. Витрати:

Для досягнення встановлених цілей є реальними і фінансово можливими з найменшими затратами для громадян і держави.

7. Можливість впровадження:

Фінансові можливості більшості споживачів дають підставу вважати можливим введення регуляторного акта, оплата послуг соціально незахищеними і малозабезпеченими громадянами регулюватиметься шляхом надання державних житлових субсидій.

Зауваження та пропозиції до даного проекту рішення регуляторного впливу надавати за адресою: КП «Талалаївське ВУЖКГ», смт Талалаївка, вул. Комунальна, 4.

ВИКОНКОМ Талалаївської селищної ради. АДМІНІСТРАЦІЯ КП «Талалаївське ВУЖКГ».

Засновник і видавець: Товариство з обмеженою відповідальністю «Трибуна плюс».

Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 598-247 ПР від 2.11.2017 р.

Індекс 63693. Виходить один раз на тиждень.

Наша адреса:
17200, Чернігівська область,
смт Талалаївка, вул. Центральна, 3
☎ 2-13-53 — редактор, реклама, факс;
☎ 2-13-50 — заступник редактора,
журналісти, бухгалтер.
E-mail: trybuna@meta.ua

Наші реквізити:
ТОВ «Трибуна Плюс»
р/р 26009300076903 у філії
ЧОУ ВАТ «Ощадбанк»
м. Чернігів
ЄДРПОУ 02476178
МФО 353553

Редактор О. О. ГОСТРА.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх вказаним джерелам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор. Газета набрана і зверстана на комп'ютерному обладнанні в редакції, віддрукована в Талалаївській районній друкарні. Замовлення 2. Тираж 2524.